

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/51/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5625010173
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Tomáš
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5625010173.3

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Tomáša a sudcov JUDr. Marcely Malatkej a JUDr. Vladimíra Kuráka, v trestnej veci obžalovaného A. B., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 3. decembra 2025, prejednal odvolanie obžalovaného A. B. proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 7T/16/2025 zo 7.5.2025 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 7T/16/2025 zo dňa 7.5.2025 bol obžalovaný A. B., nar. XX.X.XXXX v C., trvale bytom D. XXX/XX, E. F., uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

dňa 7.3.2025 v čase okolo 08:25 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. Volkswagen Passat, EČV: G. v meste H. po miestnej komunikácii na ulici E., kde bol následne pri ÚVTOS hliadkou Okresného dopravného inšpektorátu Ružomberok zastavený a kontrolovaný, pričom túto činnosť vykonával napriek tomu, že mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Nitra, sp. zn. 0T/139/2024 zo dňa 28.6.2024, právoplatným dňa 28.6.2024, uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu po dobu 30 mesiacov.

Za spáchanie tejto trestnej činnosti bol obžalovaný A. B. podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. súd obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 5 (päť) rokov.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný A. B. písomným podaním zo dňa 12.5.2025, doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 13.5.2025, a to proti výroku o treste, v ktorom uviedol nasledovné:

Má za to, že napriek mnohým záznamom v registri trestov, nie je nutné aplikovať nepodmienečný výkon trestu odňatia slobody, ale tento je možné nahradiť alternatívnym trestom, podľa zásad restoratívnej justície. Do úvahy pripadá trest povinnej práce, ktorý by v stanovenom rozsahu odpracoval v mieste trvalého bydliska, alebo trest domáceho väzenia, ktorý môže vykonať na adrese svojho trvalého pobytu D. XX, E. F., nakoľko nehnuteľnosť spĺňa podmienky na výkon takého trestu, keďže v celom byte je pokrytie signálom wi-fi. Obe varianty budú prospešnejšie pre spoločnosť, nakoľko ušetria niekoľko tisíc eur zo štátneho rozpočtu, keďže ako dôchodca, by vo výkone trestu pracovať nemohol. On, ale pracovať musí a to hlavne preto, že žije na pokraji existenčného minima, z dôchodku vo výške 204,- Eur, ktorý ani zďaleka nepokrýva jeho životné náklady. Okrem toho sa musí starať o svojho XX. ročného

syna I., ktorého má zvereného do starostlivosti a v prípade uväznenia, by sa opäť dostal do ústavnej starostlivosti, nakoľko jeho matka sa o neho nedokáže postarať, aj teraz sa s ňou vidí len minimálne. Pracovnú zmluvu má v horskom stredisku J. J., kde vykonáva celoročne rôzne pomocné práce a okrem toho chodí do základných škôl, kde organizuje rôzne besedy, témy, ktoré sú pre deti zaujímavé. V prípade, že mu súd vyhovie, uisťuje ho, že za volant auta nesadne. Aj v prípade, kedy ho polícia zastavila, viezol do nemocnice priateľku E. F., ktorá je na súde ochotná vypovedať. Inak auto osobne nevyužíval, do práce ho vždy vozí kamarát, čiže úmyselne zákaz neporušoval. Žiada preto, aby súd zrušil rozhodnutie okresného súdu a nahradil ho navrhovaným spôsobom.

Prokurátor sa k dôvodom odvolania obžalovaného vyjadril v písomnom podaní zo dňa 22.5.2025, doručenom Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 22.5.2025, v ktorom uviedol, že s rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 7T/16/2025 zo dňa 7.5.2025, tak vo výroku o vine ako aj vo výroku o treste sa stotožňuje a preto Krajskému súdu v Žiline navrhuje, aby odvolanie žalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Verejné zasadnutie o odvolaní obžalovaného pred odvolacím krajským súdom bolo dňa 3.12.2025 vykonané v prítomnosti obžalovaného A. B., jeho obhajcu a prokurátorky. Upovedomenie obžalovaného o termíne verejného zasadnutia (s poučením o podmienkach vykonania verejného zasadnutia v neprítomnosti obžalovaného) bolo menovanému súdom doručené dňa 20.10.2025. Obžalovaný bol o termíne verejného zasadnutia upovedomený riadne a včas (§ 292 ods. 4 Tr. por.).

Prokurátorka následne v rámci konečného návrhu odvolanie obžalovaného navrhla zamietnuť, nakoľko obžalovaný skutok spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Obhajca obžalovaného v konečnom návrhu uviedol, že okrem dôkazov, ktoré navrhli, trvá na výsluchu svedkyne G. E. F., ktorá bola dňa 7.3.2025, teda v čase skutku prítomná v osobnom motorovom vozidle Wolswagen Passat a napriek tomu nebola do dnešného dňa vypočutá, hoci ju obžalovaný opakovane žiadal vypočuť a taktiež svedka K. B., ktorý má informácie o priebehu jazdy dňa 7.3.2025 a dôvodoch, prečo obžalovaný porušil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlo. Obžalovaný tvrdí, že konal v krajnej núdzi, lebo chcel pomôcť inej osobe a týmto sa nikto nezaoberal. Z listinných podkladov, ktoré obžalovaný na verejnom zasadnutí predložil súdu je zrejmé, že sa bezplatne stará o cudzích ľudí, pomáha deťom, chodí na besedy a prednášky. Sám sa nakoniec stará o svojho syna I. L.. Navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu a uložil obžalovanému podmienený trest odňatia slobody, alebo alternatívny trest, a to trest povinnej práce alebo trest domáceho väzenia, čo bude dostatočne primeraný trest a poučenie aj pre neho. V závere dodal, že k elektronickému súdному spisu nemali s obžalovaným prístup. Asistentka by im elektronický spis musela sprístupniť, čo automaticky nerobia a do dnešného dňa im ho nesprístupnili. Obžalovaný nepožiadaval senát o oboznámenie sa s ESS, ale toto jeho právo nie je možné stotožňovať s povinnosťou súdu, ktorý mu ho mal sprístupniť automaticky bez žiadosti, no nesprístupnil. Tým prvostupňový aj odvolací súd porušili kontradiktórny proces. Rozsudok okresného súdu je arbitrárny a nie je v ňom uvedené z akých dôvodov obžalovanému neuložil podmienený trest odňatia slobody alebo alternatívny trest. Obžalovaný sa v konečnom návrhu stotožnil so svojím obhajcom a dodal, že je pre spoločnosť prospešný na slobode. Navrhol, aby krajský súd rozsudok okresného súdu zrušil a uložil mu podmienený trest odňatia slobody alebo alternatívny trest, pričom sa podriadi všetkým obmedzeniam.

Krajský súd na podklade obžalovaným podaného odvolania po zistení, že v predmetnej veci niet zákonného dôvodu na postup podľa § 316 Tr. por., preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ (obžalovaný A. B.) podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom mal na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na všetky prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané v zákonom stanovenej lehote, proti výroku rozsudku proti ktorému je prípustné (konkrétne proti výroku o treste), oprávnenou osobou, ale nie je dôvodné.

Preskúmaním spisu krajský súd zistil, že v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému výroku rozsudku sa postupovalo podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom pred okresným súdom vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Na následne položené otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. odpovedal spôsobom „áno“. Súd po vyjadrení prokurátora uznesením podľa § 257 ods. 7, 8 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného

a rozhodol, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný uznal vinu za spáchanie skutku, sa nevykoná a vykoná dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Konanie obžalovaného súd právne kvalifikoval ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., pretože obžalovaný maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti.

Ako už bolo vyššie uvedené, obžalovaný A. B. svoje odvolanie obmedzil len vo vzťahu k výroku o treste, čím bola determinovaná prieskumná činnosť odvolacieho krajského súdu len vo vzťahu k tomuto výroku a vo vzťahu ku konaniu, ktoré tomuto výroku predchádzalo.

Krajský súd zistil, že v tomto smere konal súd prvého stupňa správne a neporušil žiadne procesné ustanovenie. Obžalovaný dal vyhlásením o vine dostatočne najavo, že žiadnym spôsobom nenamieta skutkové a právne závery obžaloby. Uvedené vyhlásenie obžalovaného o vine má oporu aj v dôkazoch zabezpečených v prípravnom konaní, a to najmä v priznaní sa A. B., ktorý vo výpovedi popísal okolnosti, za ktorých spáchal skutok, pričom žiadneho iného svedka (napr. spolujazdca vo vozidle) udalosti neuvádzal, ďalej svedka M. N., ktorý ako člen policajnej hliadky rovnako (zhodne s obžalovaným) popísal okolnosti zastavenie vodiča A. B. a vykonania policajnej kontroly, pričom ani svedok sa nevyjadril, že by vo vozidle s obžalovaným bola aj iná osoba a nakoniec aj v listinných dôkazoch, a to najmä v trestnom rozkaze Okresného súdu Nitra, sp.zn. OT/139/2024 z 28.6.2024, právoplatným 28.6.2024, správe o výsledku objasňovania priestupku, evidenčnej karte vodiča a v odpise z registra trestov. Priznanie viny bolo teda súdom prvého stupňa prijaté v súlade so zákonom a stalo sa nemenným. Zákonným bol potom ďalší postup súdu prvého stupňa, keď nevykonal dokazovanie v rozsahu priznanej viny a vykonal len dokazovanie ohľadne uloženia trestu obžalovanému A. B.. Obžalovaný po vyhlásení rozsudku podal odvolanie len pokiaľ ide o výrok o treste, a to písomným podaním zo dňa 12.5.2025, doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 13.5.2025.

Reagujúc na odvolacie námietky obžalovaného ohľadne výroku o treste, ktorý obžalovaný napadol podaným odvolaním, odvolací súd predovšetkým uvádza, že prvostupňový súd v tomto smere vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie. V odôvodnení rozsudku poukázal na konkrétne dôkazy vykonané ohľadne rozhodnutia o uložení trestu obžalovanému, ako aj na konkrétne skutočnosti z týchto dôkazov správne zistené a dôležité pre uloženie trestu obžalovanému za spáchanú trestnú činnosť. Krajský súd po preskúmaní celého napadnutého výroku o treste dospel k záveru, že prvostupňový súd pri ukladaní trestu obžalovanému postupoval v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného zákona, rešpektujúc zásady ukladania trestov v § 34 Tr. zák. Správne u obžalovaného zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., (t.j., že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený), keď súčasne poukázal na to, že obžalovaný má v odpise z registra trestov 19 záznamov. Okresný súd v rozsudku nesprávne vyhodnotil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. (t.j., priznanie sa k spáchaniu trestného činu a úprimné oľutovanie trestnej činnosti), ktorú poľahčujúcu okolnosť obžalovanému v rozsudku nepriznal, a to aj napriek tomu, že na to boli inak splnené kvalifikované podmienky, nakoľko obžalovaný sa k trestnej činnosti priznal a túto úprimne oľutoval už v prípravnom konaní, pri výsluchu v statuse obvineného dňa 7.3.2025, teda ešte v deň spáchania trestného činu a na tomto svojom postoji (priznaní a oľutovaní činu) zotrval aj v konaní pred okresným súdom, kde na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe (podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por.). Uvedené pochybenie okresného súdu, ale nemalo vplyv na inak správne, t.j. zákonne a dôvodne uložený druh a výšku trestov, špecifikovaných v odvolaní napadnutom rozsudku. Okresný súd vzal do úvahy aj argumentáciu obžalovaného podanú na hlavnom pojednávaní potom, ako súd prijal vyhlásenie obžalovaného o vine a obžalovaného vypočul k jeho osobným a majetkovým pomerom, na ktoré skutočnosti obžalovaný opakovane poukazuje aj v podanom odvolaní. Okresný súd v rozsudku správne vyhodnotil tú skutočnosť, že obžalovaný spáchal skutok dňa 7.3.2025 v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia, ktorá bola vymedzená trestným rozkazom Okresného súdu Nitra, sp.zn. OT/139/2024 zo dňa 28.6.2024, právoplatným 28.6.2024, ktorým rozhodnutím bol A. B. uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace s podmienenečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov a trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na 30 mesiacov. Okresný súd rovnako správne prihliadol aj na evidenciu priestupkov, v ktorej evidencii má obžalovaný vedené 3 priestupky spáchané na úseku dopravy, a to v dňoch 3.11.2023 (za ktorý priestupok mu bola uložená bloková pokuta vo výške 20,- Eur), 4.12.2023 (prekročenie maximálne povolenej rýchlosti, za

ktorý priestupok mu bola uložená pokuta vo výške 270,- Eur) a 12.5.2024 (prekročenie maximálne povolenej rýchlosti, za ktorý priestupok mu bola uložená pokuta vo výške 10,- Eur). Obžalovaný má v evidenčnej karte vodiča celkovo vedených 22 záznamov za porušenie dopravných predpisov. Okresný súd správne pri vyhodnocovaní osoby obžalovaného poukázal aj na rozsudok Okresného súdu Nový Jičín, sp.zn. 4T/28/2025, zo dňa 13.3.2025, právoplatným 8.4.2025, ktorým za skutky zo dňa 28.3.2024 a 1.4.2024 právne kvalifikované ako trestný čin porušovania domovej slobody mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok s podmieňačným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky a 4 mesiace (na uvedené odsúdenie prihliadané len v rámci hodnotenia osoby obžalovaného a posudzovania jeho možných sklonov k páchaniu určitého druhu trestnej činnosti). Obžalovaný tak bol už v minulosti odsúdený súdmi Slovenskej republiky, Českej republiky a Rakúskej republiky, a to za majetkovú a násilnú trestnú činnosť, na území Slovenskej republiky opakovane aj na nepodmienečnú formu trestov odňatia slobody. U obžalovaného nejde teda o osobu, u ktorej by bol zjavný zostupný, ale naopak vzostupný trend páchania trestnej činnosti, pri ktorej ani skúšobná doba podmieňačného odsúdenia (za trestnú činnosť spáchanú na úseku dopravy – ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák.) nebola u menovaného dostatočnou prekážkou v pokračovaní ďalšej trestnej činnosti na úseku dopravy. Obžalovaný je osobou narodenou v roku 1952 (v čase spáchania skutku mal 73 rokov), teda ide o osobu vo všeobecnosti dostatočne skúsenú a vyzretú. Obžalovaný už aj v podanom odvolaní, na verejnom zasadnutí konanom na odvolacom súde opakovane, ako pôvodne aj na hlavnom pojednávaní, poukazuje na to, že sa stará osobne o maloletého syna I. (XX ročný), že pracuje v horskom stredisku J. J., kde vykonáva pomocné práce, ďalej, že pre deti v základných školách organizuje rôzne besedy, prednášky a stará sa bezplatne o starých ľudí. Obžalovaný na verejnom zasadnutí dňa 3.12.2025 predložil odvolaciemu súdu listiny preukazujúce, že je zamestnaný (pracovný posudok, zmluvu o pracovnej činnosti, zmluvu o výkone dobrovoľníckej činnosti), licenciu platnosti ako inštruktora, potvrdenie z cirkevnej školy v Dolnom Kubíne o vykonaní besedy so žiakmi dňa 2.10.2025, potvrdenie z A. F. o vykonaní besedy so žiakmi, čestné vyhlásenia o opatere z Rakúska (J. O.), o opatere v Poľskej republike (G. P.) a fotokópiu rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 2P/115/2016 zo dňa 19.1.2017 (bez doložky právoplatnosti) o zrušení výživného pri osobnej sriedavej starostlivosti o syna I. L., nar. XX.X.XXXX. Uvedené listiny boli na verejnom zasadnutí dňa 3.12.2025 predložené na nahliadnutie prítomnej prokurátorky, ktorá po nahliadnutí sa k predmetným listinám nevyjadrila. Takto obžalovaným predložené listiny vzal senát Krajského súdu v Žiline na verejnom zasadnutí na vedomie s konštatovaním, že vzhľadom na ich obsahovú stránku (totožné s argumentáciou obžalovaného podanej v písomnom odvolaní obžalovaného a prezentovanej aj na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom) nejde o skutočnosti, ktoré by mali kvalifikovaný vplyv na rozhodnutie odvolacieho súdu. Krajský súd preto konštatuje, že uloženie trestu odňatia slobody obžalovanému vo výmere 6 (šesť) mesiacov (t.j. na dolnej hranici trestnej sadzby, ktorá je pri prečine marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. vo všeobecnosti vymedzená trestnou sadzbou až na 2 roky), so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 5 (päť) rokov (t.j. v polovici trestnej sadzby, ktorý trest je v zmysle ustanovenia § 61 ods. 2 Tr. zák. možné ukladať v rozmedzí od 1 roka do 10 rokov) zodpovedá stavu vecí a zákonu. Takto uložený trest považuje aj krajský súd za spravodlivý a objektívny obraz potrieb individuálnej a generálnej prevencie, ako i represívnej stránky trestu, ktorý u obžalovaného dostatočne splní účel trestu. Uložený trest súčasne v plnej miere odzrkadľuje závažnosť spáchanej trestnej činnosti, ako aj možnosť nápravy a pomery obžalovaného. Súčasne dostatočne vyjadruje morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou. Preto zodpovedá zásadám ukladania trestov uvedených osobitne v § 34 Tr. zák. Už aj v nadväznosti na opakovane v odvolaní prezentovanú argumentáciu obžalovaného ohľadom jeho aktivít vo vzťahu k žiakom základných škôl, krajský súd nad rámec úvah okresného súdu dodáva, že odvolací súd tieto aktivity obžalovaného nespochybňuje a berie ich na vedomie, ale vzhľadom na obžalovaným prezentovanú edukatívnu formu jeho prejavov vo vzťahu k mladšej generácií, je ním páchaná trestná činnosť skôr odstrašujúcim príkladom, než príkladom hodným nasledovania. Povedané aj inak, obžalovaným prezentovaný postoj k mladšej generácií je devalvovaný práve tým, že ako osoba vo veku 73 rokov aj naďalej vedie životný štýl spojený s porušovaním právnych noriem v rovine priestupkovej i trestnej, na ktoré správanie v danom aktuálnom stave (spáchaná trestná činnosť na úseku dopravy už aj v skúšobnej dobe podmieňačného odsúdenia, rovnako za trestnú činnosť spáchanú na úseku dopravy) u obžalovaného je nevyhnutné pôsobiť trestnoprávnymi nástrojmi. Obžalovaný je osobou, ktorá nerešpektuje dopravné predpisy, porušuje ich páchaním priestupkov a prečinov a tým je osobou, ktorá predstavuje hrozbu pre ostatných účastníkov cestnej premávky. Pri narastajúcich prejavoch porušovania dopravných predpisov na úseku dopravy účastníkmi cestnej premávky aj so smrteľnými následkami, pri bagatelizovaní obžalovaným spáchanej formy konania na úseku dopravy,

spočívajúcej v nerešpektovaní rozhodnutia súdu o zákaze činnosti vodiča, ktorý mu bol ako trest uložený za to, že ako vodič dopravného prostriedku jazdil pod vplyvom alkoholu, je uloženie nepodmienečnej formy trestu jedinou účinnou formou nielen individuálnej prevencie (poučenie obžalovaného), ale aj prevencie generálnej (odradenie ostatných účastníkov cestnej premávky od takého správania). Obžalovaným prezentované správanie spočívajúce v poskytovaní bezplatnej starostlivosti pre staršie osoby v Rakúsku a v Poľsku je činnosťou chvályhodnou, ale nemajúcou vplyv na posúdenie trestnej činnosti obžalovaného v predmetnej trestnej veci. V danom konkrétnom prípade je súd povinný prihliadať nielen na záujmy jednotlivca (obžalovaného a pod.), ale aj celej spoločnosti, ktorá je aktuálne odvolacím súdom posudzovaným konaním obžalovaného najmä na úseku dopravy ohrozovaná. Krajský súd sa nestotožňuje ani s tou časťou odvolacej argumentácie obžalovaného, v ktorej poukazuje na to, že sa stará osobne o maloletého syna I. (XX ročný) a že výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody by bol pre spoločnosť a jeho samotného nevýhodný, s tým, že účel trestu je u neho možné dosiahnuť aj formou alternatívneho trestu, a to z týchto dôvodov. Obžalovaný aj napriek tomu, že mal vedomosť o tom, že má maloletého syna, v trestnej činnosti (pri svojej bohatej kriminálnej minulosti) pokračoval a aktuálne posudzovanú trestnú činnosť spáchal dokonca v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia. Povedané aj inak, obžalovaný sa nepoučil ani v dôsledku toho, že už v minulosti bol za spáchanú trestnú činnosť odsúdený aj na nepodmienečné tresty odňatia slobody, ktoré si vykonal a ani v situácií, že súd mu už v prípade odsúdenia vedeného pod sp.zn. OT/139/2024 (18. záznam v odpise z registra trestov) umožnil pristúpiť k náprave aj pri podmienečnej forme trestu odňatia slobody, ktorú súdom poskytnutú formu nevyužil a aj naďalej pokračoval v páchaní trestnej činnosti, tu už aj formou, že rozhodnutie súdu o zákaze činnosti vodiča nerešpektoval. Za takto postupne pribúdajúcej protiprávnej činnosti obžalovaného, pri ktorej súdy zohľadňovali druh a výšku trestov ukladaných menovanému, nie je možné v danom prípade, t.j. pri spáchaní ďalšej trestnej činnosti obžalovaným, už aj v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia, uložiť obžalovanému trest v rozpore so zásadami ukladania trestov podľa § 34 Tr. zák., teda pôsobiť na neho menej invazívnou formou alternatívneho trestu, ale naopak prísnejšou formou trestu, v danom prípade nepodmienečného trestu odňatia slobody a súčasne aj trestu zákazu činnosti vodiča. Okresný súd preto správne a zákonne u obžalovaného aplikoval nielen druh trestu, ale aj jeho výšku, s ktorým druhom a výškou trestov sa krajský súd stotožňuje a v ktorej (výške trestov) boli zohľadnené aj tie pozitívne stránky obžalovaného (starostlivosť o iných), čo sa odzrkadlilo v tom, že trest odňatia slobody bol obžalovanému ukladaný na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby a trest zákazu činnosti vodiča v polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby.

V danom prípade zásadám ukladania trestov a účelu trestu by nezodpovedalo uloženie obžalovaným navrhovaného trestu povinnej práce, či trestu domáceho väzenia, ako k takémuto záveru správne dospel už okresný súd, a to z dôvodov uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku. Vzhľadom na povahu spáchanej trestnej činnosti a osobu obžalovaného na jeho prevýchovu a nápravu by nebolo dostatočným uloženie trestu povinnej práce, či trestu domáceho väzenia obžalovanému, ako to obžalovaný žiadal v konaní pred okresným súdom a následne v podanom odvolaní. Na ďalšiu prevýchovu a nápravu obžalovaného je v danom prípade nutné pôsobiť už trestom odňatia slobody v nepodmienečnej forme (nevedol riadny život a v trestnej činnosti pokračoval aj v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia) a súčasne aj trestom zákazu činnosti vodiča (opakované porušenia dopravných predpisov obžalovaným v minulosti). V prípade tejto spáchanej trestnej činnosti sa u obžalovaného nejedná o ojedinelý a výnimočný exces (vybočenie) z vedenia inak riadneho života. Tak ako už krajský súd uvádza vyššie v tomto uznesení, z odpisu z registra trestov na obžalovaného, ako aj s prihliadnutím na túto spáchanú trestnú činnosť, vyplýva, že obžalovaný je osobou so sklonsmi k opakovanému páchaniu trestnej činnosti úmyselnej povahy a obžalovaný už aj bol v minulosti uznaný vinným zo spáchania obdobnej trestnej činnosti na úseku dopravy (rozhodnutie súdu pod bodom č. 18 odpisu z registra trestov). Je síce pravdou, že obžalovaný má časť v minulosti páchanej trestnej činnosti už zahladenú. V tejto súvislosti je však potrebné dať obžalovanému do pozornosti, že ani zahladenie odsúdenia nič nemení na skutočnosti, že obžalovaný v minulosti skutky spáchal. Za tohto stavu preto na ďalšiu prevýchovu a nápravu obžalovaného je nutné pôsobiť už aj uložením trestu odňatia slobody v nepodmienečnej forme. Obžalovanému už v minulosti bol za spáchanie obdobnej trestnej činnosti (na úseku dopravy) uložený podmienečný trest odňatia slobody (odsúdenie v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp.zn. OT/139/2024), avšak je zrejme, že u obžalovaného si takýto druh trestu dostatočne nesplnil svoj účel a dostatočne nevedol k jeho prevýchove a náprave, keď obžalovaný neskôr spáchal ďalšiu (aktuálnu) trestnú činnosť na úseku dopravy, za ktorú bol uznaný vinným v tomto trestnom konaní. Okrem osoby páchatela, ktorá z vyššie uvedených dôvodov plne odôvodňuje uloženie trestu odňatia slobody

v nepodmienečnej forme a trestu zákazu činnosti vodiča, druh trestu je v danom prípade odôvodnený aj povahou spáchanej trestnej činnosti, ktorá spočívala v porušení predpisov na úseku dopravy, teda v nerešpektovaní trestu uloženého súdom spočívajúcim v zákaze činnosti vodiča.

Krajský súd aj na tomto mieste opakovane potom uzatvára, že okresný súd postupoval správne a v súlade so zákonom, keď obžalovanému za spáchanú trestnú činnosť uložil trest odňatia slobody v nepodmienečnej forme a trest zákazu činnosti vodiča. V danom prípade nebolo dôvodným (ani spravodlivým) ukládanie alternatívneho trestu, napr. trestu povinnej práce, či trestu domáceho väzenia, ktoré tresty obžalovaný aj v podanom odvolaní navrhoval mu uložiť, nakoľko trestná činnosť má u obžalovaného gradujúcu formu. Stavu veci a zákonu zodpovedá aj výmera uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody, jeho zaradenie do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a aj uloženie trestu zákazu činnosti vodiča. U obžalovaného nebolo na mieste uloženie trestu odňatia slobody v hornej polovici trestnej sadzby trestu odňatia slobody a rovnako ani uloženie trestu zákazu činnosti v hornej polovici trestnej sadzby, nakoľko obžalovaný, berúc do úvahy aj jeho pozitívne stránky (záujem o starostlivosť o iných – deti a starých ľudí), a vyhlásenie viny (priznanie a úprimné oľutovanie trestnej činnosti), na jeho nápravu postačujú aj takto, v takejto výške uložené tresty.

V ostatnom krajský súd v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku okresného súdu, s ktorého dôvodmi sa v celom rozsahu stotožňuje.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia, teda odvolanie obžalovaného postupom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Krajský súd v samom závere považuje za potrebné uviesť a poukázať aj na tieto skutočnosti.

Pokiaľ obžalovaný na verejnom zasadnutí dňa 3.12.2025 vzniesol námietku zaujatosti voči členke senátu K. D. D., v ktorej vo všeobecnosti poukazoval na jej priateľský vzťah so sudcom Okresného súdu Liptovský Mikuláš K. B. F. (zákonným sudcom v predmetnej trestnej veci), odvolací súd po vyjadrení sa členky senátu K. D. D., konštatoval, že o námietke zaujatosti vznesenej obžalovaným voči členke senátu K. D. D. konané nebude podľa § 32 ods. 6 Tr. por., nakoľko sa jedná o námietku zaujatosti, ktorá nie je založená na dôvodoch uvedených v § 31 ods. 1 Tr. por. Obžalovaný len vo všeobecnosti poukazoval na priateľsky vzťah sudcu rozhodujúceho vo veci v prvom stupni K. B. F. a členky senátu odvolacieho súdu K. D. D., ktorý však žiadnym bližším spôsobom nekonkretizoval. Z vyjadrenia K. D. D. nevyplývajú ani žiadne také skutočnosti, aby tu bol dôvod, pre ktorý by ona sama mala oznámiť svoju zaujatosť v tejto veci.

Krajský súd v ďalšom vzal na vedomie i vyjadrenie obhajcu obžalovaného na verejnom zasadnutí dňa 3.12.2025, v ktorom obhajca poukazoval na to, že sudca okresného súdu na hlavnom pojednávaní obžalovanému aj napriek vyhláseniu viny, neumožnil vypočuť jeho priateľku E. F. a nestotožnil sa tak s jeho postupom. Krajský súd vzal predmetnú argumentáciu obhajcu obžalovaného na vedomie a konštatoval nasledovné. Na hlavnom pojednávaní dňa 7.5.2025 bol prítomný obžalovaný A. B. a jeho priateľka G. E. F.. Samosudca hneď v úvode hlavného pojednávania upozornil (a poučil) procesné strany na to, že v prípade, ak by navrhovali vypočuť G. E. F. ako svedkyňu na hlavnom pojednávaní, menovaná bude musieť opustiť pojednávacie miesto (č.l. 79). G. E. F. uviedla, že pojednávacie miesto opúšťa. Obžalovaný nebol v tomto štádiu trestného konania zastúpený obhajcom, teda obhajca obžalovaného K. K. M. (ktorého si obžalovaný zvolil až dňa 15.9.2025 v konaní pred odvolacím súdom) sa v pojednávacej miestnosti nenachádzal. Krajský súd dodáva, že na verejnom zasadnutí dňa 3.12.2025, po prerušení verejného zasadnutia (porada senátu v nadväznosti na argumentáciu obhajcu obžalovaného), senát krajského súdu v pojednávacej miestnosti prehral zvukový záznam z pojednávania konaného na Okresnom súde Liptovský Mikuláš dňa 7.5.2025 a po dôslednom vypočutí priebehu pojednávania konštatoval, že samosudca kvalifikovane, opakovane a s ubezpečením, že obžalovaný a G. E. F. rozumejú poučeniu samosudcom, a obžalovaný sa jednoznačne vyjadril, že G. E. F. nebude navrhovaná ako svedkyňa na vypočutie na hlavnom pojednávaní, a teda vypočutá nebude. Obžalovaný tak na hlavnom pojednávaní po vyjadrení, že nenavrhuje vypočutie svedkyne G. E. F. a po následnom poučení samosudcom podľa § 257 Tr. por. vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Aj táto časť hlavného pojednávania bola samosudcom vykonaná v súlade s obsahom zápisnice o hlavnom pojednávaní (7.5.2025), ktorej obsah, vrátane priebehu pojednávania bol dokumentovaný vo zvukovom zázname z hlavného pojednávania,

ktorý zvukový záznam si senát krajského súdu celý vypočul za pomoci technického zariadenia súdu (t.j. z ESS). Krajský súd rovnako konštatuje, že po prijatí vyhlásenia obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, ktorému predchádzalo aj poučenie obžalovaného v zmysle § 257 Tr. por. (vrátane poučenia a odpovedí obžalovaného na otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. por.), súd vykonal dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste. Samosudca po vyhlásení rozsudku, jeho odôvodnení súčasne procesné strany správne poučil o opravnom prostriedku. Obžalovaný aj v kontexte správne podaného poučenia samosudcom, podal odvolanie proti rozsudku len voči výroku o treste. Krajský súd konštatuje, že výrok o vine sa stal právoplatný už v konaní pred okresným súdom. Krajský súd aj napriek uvedenému stavu, preskúmaním veci (aj po vypočutí zvukového záznamu z hlavného pojednávania) konštatuje, že tak rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo bolo vykonané v súlade s Trestným poriadkom a práva obžalovaného (právo na obhajobu aj v širšom zmysle slova) bolo samosudcom okresného súdu v plnom rozsahu akceptované a dôsledne rešpektované. Uvedené platí aj vo vzťahu k argumentácií obhajcu obžalovaného, že v danom prípade by výpoveďou svedka K. B. boli preukázané dôvody, pre ktoré obžalovaný v predmetný deň vozidlo riadil a konal v krajnej núdzi. Uvedenú argumentáciu podanú obhajcom na verejnom zasadnutí v konečnom návrhu, A. B. neprezentoval v celom priebehu trestného konania, pričom okresný súd na hlavnom pojednávaní o výroku o vine v ďalšom nerozhodoval, nakoľko po vyhlásení obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a po prijatí tohto vyhlásenia, okresný súd vykonal dokazovanie len vo vzťahu k výroku o treste. Krajský súd nad rámec týchto úvah len dodáva, že obžalovaný sa s takouto argumentáciou obhajcu ani na verejnom zasadnutí vôbec neprezentoval. S poukazom na takto krajským súdom zistené skutočnosti, odvolací súd konštatuje, že s argumentáciou obhajcu obžalovaného podanou na verejnom zasadnutí dňa 3.12.2025 sa nestotožňuje, nakoľko táto nemá oporu v žiadnom relevantnom dôkaze, v dokumentovanom stave veci a ani v Trestnom poriadku.

Krajský súd sa nestotožňuje ani s tou časťou argumentácie obhajcu obžalovaného na verejnom zasadnutí dňa 3.12.2025 (podaná v konečnom návrhu), v ktorej poukazuje na údajné porušenie práva obžalovaného, ktoré má spočívať v nemožnosti sa oboznámiť so zvukovým záznamom z hlavného pojednávania zo dňa 7.5.2025, ktorý (zvukový záznam) súd obžalovanému neposkytol (uvádza, že z úradnej povinnosti, teda aj bez žiadosti obžalovaného o sprístupnenie zvukového záznamu z hlavného pojednávania), a to z týchto dôvodov. Zvukový záznam z hlavného pojednávania zo dňa 7.5.2025 je prístupný v ESS, čo je zrejmé z obsahu ESS záznamu z danej trestnej veci, ktorý je v elektronickej forme kvalifikovane dokumentovaný v elektronickej systéme súdu (z tohto ESS systému si aj senát krajského súdu vypočul zvukový záznam z pojednávania zo dňa 7.5.2025). Súd vo všeobecnosti poskytuje účastníkovi konania služby, medzi ktoré patrí aj možnosť poskytnutia zvukového záznamu z pojednávania na nosiči CD, ale za podmienok stanovených v Opatrení predsedu dotknutého súdu (žiadosť, zaplatenie poplatku a vlastné poskytnutie žiadanej služby), ktoré je vydané v kontexte vzťahujúcej sa právnej úpravy (zákon o poplatkoch). Ak obžalovaný nepožiadal súd o vyhotovenie zvukového záznamu z hlavného pojednávania (čo je daný prípad), súd z úradnej povinnosti neposkytuje takýto zvukový záznam obžalovanému. Povedané aj inak, obžalovaný musí požiadať súd o vyhotovenie zvukového záznamu z pojednávania a súčasne splniť požadované podmienky (o.i. zaplatiť poplatok). Tvrdenie obhajcu obžalovaného nemá oporu v dokumentovanej forme, t.j. v spise v predmetnej trestnej veci, pričom ani krajský súd ku dňu konania verejného zasadnutia (dokonca ani na verejnom zasadnutí dňa 3.12.2025) nebol obžalovaným požiadaný o vyhotovenie zvukového záznamu z pojednávania.

Senát rozhodol pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.